

או שמצאתו מאחוריו, שמצאה את הגט מאחורי בעלה. וכאשר היא קוראה בו היא נוכחת והרי הוא גיטה —

אינו גט, עד שיאמר לה: הא גיטך! (29) ואפילו אומר לה לאחר שבא הגט לידה, הרי זו מגורשת [כדעת רבי בגמרא]. (30)

נתן בידה את הגט והיא ישנה, אינה מגורשת בו.

נעורה, אם אחר כך התעוררה וקוראה בו, והרי הוא גיטה —

לאיתווי: טסקא כלי קטן דאכלה ביה תמרי. וכן כל דבר שמיחד לתשמישה תמיד.

ומוכח מכאן שהטעם הוא משום קפידא, שאדם המכניס אשתו לתוך ביתו, על מנת שיהיו כלי תשמישה הקטנים עמה הוא מכניסה.

מתניתין:

אמר לה בעלה, כשנתן לה את הגט: כנסי טלי שטר חוב זה.

בשעה שהיא ישנה.

והרמב"ם כתב: ומנין שאינו נותנו לה אלא בתורת גירושין? שנאמר "ספר כריתות, ונתן בידה", שיתן אותו בתורת ספר כריתות. אבל אם נתנו לה בתורת שהוא שטר חוב או מזוזה, אינו גט.

וכתב הלח"מ דדעת הרמב"ם היא, דמתניתין מיירי גם כשאינו עסוקין באותו ענין, דאילו נתן בשתיקה היה הגט פסול רק מדרבנן, ובגלל שאמר שנתנו בתורת שטר חוב הוא פסול מדאורייתא [גירושין א יא].

וכן ביאר בב"י [אה"ע סי' קל"ו] שמדאורייתא אינו פסול אלא רק כשאמר דברים שאינם ענין של גירושין, אבל כשנתן לה סתם, אינו יוצא מתורת גירושין, ולפיכך אינו פסול אלא מדרבנן.

ובענין מצאתו מאחוריו ביאר הרמב"ם במלחמות, דכשהיו מדברין על עסקי גירושין, ואמר לה הבעל אתן לך גט, ונתן לה סתם, הוכיח תחילתו על סופו שהוא הגט והם הגירושין. דהנתינה משלימה הדיבור. אבל זו שתפסה לעצמה שטר ממנו, אף על פי שהיה מדבר עמה קודם לכן על עסקי גירושין, אינו גט, דלא מוכחא מילחא דלשם גירושין הוא.

29. כתבו תוס' שצריך לומר לה גם "הרי את מותרת לכל אדם", ואף על גב שהיא מתגרשת בעל כרחה, מכל מקום צריך שתדע שהיא מגורשת, ולא תהא "משלחה וחוזרת". תוס' ד"ה אינו.

30. כתב הר"ן דמתניתין מיירי כשהיו עסוקין בענין גירושין, שאם לא כן, גם אם לא אמר לה כנסי שטר חוב זה, אלא שתק, וגם אם לא מצאתו מאחוריו, אלא שנתן לה בנתינה מעלייתא, לא היתה מגורשת עד שיאמר לה הרי זה גיטך. אלא בהכרח, שהיו עסוקין בענין גירושין, ואם היה נותן לה בנתינה גמורה ולא היה אומר כלום היתה מגורשת, כי די בכך שהיו עסוקין בענין גירושין. ולפי שאמר לה כנסי שטר חוב זה, נכתב כל מה שהיו עסוקין באותו ענין בתחילה, וצריך לומר לה שוב הרי זה גיטך. וכן כשמצאתו מאחוריו, כיון שנתנה גרועה היא, כמבואר בגמרא שמדובר בדעריק לה חרציה, בכגון זה לא מהני עסוקין באותו ענין וצריך לפרש בהדיא שנתן לה לשם גט. כי עסוקין באותו ענין לא מהני אלא רק בנתינה גמורה. וכן נתן בידה כשהיא ישנה, הרי אפילו היו עסוקין באותו ענין, ואפילו אמר לעדים ראו גט זה שאני נותן לה, אינה מגורשת, כיון שאינו משתמר